

maast süddamest teinud. Ta mõtles:
 Akis on sind omma male wasto wot-
 nud ja tännini hästi piddanud. Ta us-
 sub sind, ka ni wägga, et ta sind om-
 maks Peahoidjaks tahhab tõsta: siis
 on ka nüüd so kohhus, et so omma truust
 ta wasto ülesaditad ja ta waenlaste
 wasto söddid. Keif need mõtted olid
 diged, kui ep olleks Iisraeli wasto tap-
 pelda olnud. Sest selle üle oli ta Jum-
 malast isä künningaks tõstetud ja woi-
 tud, ja sepparrast olleks tapat-
 to teinud, kui ta omma rahwa wasto
 olleks söddind ja selle waenlased ait-
 nud. Iisraeli rahwal olleks siis ka süüd
 käl olnud, tedda ärrapõlaada, ja Sauli
 surma järrele temmale riki keelda, ja sed-
 da wiisi olleks se tõ ta ennese sureks kah-
 juks läinud. Agga kui targaste mois-
 täs suur Jummal tedda sest häddalisest
 ja pattusest järjest ärrapeasta.

Wi

Willstid ollid omma wägge Alwet
 jure kofkofoggund, ja Iisraeli lapsed ol-
 lid leriis Alini, mis Iisreeli jures. Seda
 meeste wiisi järrele katsusid nemmad om-
 ma wägge läbbi, nenda et igga Würost
 omma rahwaga sadda hawal ja tuhhat
 hawal nende eest piddid mõda minnema,
 kas neid läbbi katsusid. Kui nüüd Akis
 wimati omma rahwaga mõda läks, siis
 tuli Tarwet ja temma mehhed taagumis-
 ses otsas Akisiga. Agga Willstide
 Würostid, kui tedda nähha said, ütlesid:
 Mis needsinnatsed Ebrea-mehhed siin
 tahtwad? Akis ütles neile: Kullab teie
 teate, et se on Tarwet. Sauli Iisraeli
 künninga sullane ja allem on ta käl en-
 ne olnud, agga ilma süta ni wägga tem-
 mast takka kiusatud ja wihtatud, et ta
 hädda parrast mo jure piddand pögge-
 nema. Jubba käl teist aasta, et ta
 mo jures olnud, ja ma polle weel tem-

) (2

maast